

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33a regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Polskiej Muzyki Filmowej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Łukasza Ściebiorowskiego.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Urszula Augustyn; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Mateusz Bochenek; (-) Krzysztof Bojarski; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Zofia Czernow; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Włodzisław Giziński; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Małgorzata Gromadzka; (-) Barbara Grygorcewicz; (-) Iwona Hartwich; (-) Marek Tomasz Hok; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowiec; (-) Piotr Kandyba; (-) Iwona Karolewska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Tomasz Kostuś; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Maria Joanna Koźlakiewicz; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Wojciech Król; (-) Marek Krzakała; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Piotr Lachowicz; (-) Maciej Lasek; (-) Izabela Leszczyna; (-) Bożena Lisowska; (-) Artur Jarosław Łacki; (-) Alicja Łepkowska-Gołaś; (-) Magdalena Łośko; (-) Alicja Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Lucjan Marek Pietrzyk; (-) Kazimierz Plocke; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Mariusz Popielarz; (-) Renata Rak; (-) Krystyna Sibińska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Weronika Smarduch; (-) Adam Szłapka; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Adrian Witczak; (-) Mariusz Witczak; (-) Bartosz Zawieja.

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia ...
w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Polskiej Muzyki Filmowej

W 2027 roku przypada 80. rocznica premiery pierwszego polskiego filmu fabularnego, „Zakazane piosenki”. To jednocześnie początek niezwykle bogatej historii powojennej muzyki filmowej, która w Polsce zawsze stała na bardzo wysokim poziomie, a takie nazwiska jak Wojciech Kilar, Krzysztof Komeda czy Andrzej Korzyński promowały - i wciąż promują - polską kulturę poza granicami kraju.

„Zakazane piosenki” stanowiły film, w którym muzyka odgrywała bardzo ważną rolę, co zapowiadało nadchodzący wzrost znaczenia muzyki w polskim kinie. Do współpracy przy filmach zapraszano wybitnych kompozytorów muzyki poważnej i jazzowej. Tworzenie muzyki filmowej umożliwiało realizację eksperymentów artystycznych, a polska muzyka filmowa stała się równie ważna jak polski plakat filmowy. Artyści mieli dużą swobodę twórczą i zaskakiwali odbiorców swoją wyobraźnią.

W latach 60. pojawiła się grupa kompozytorów wyspecjalizowanych w muzyce filmowej. Sukcesy odnosił m. in. Wojciech Kilar, autor muzyki do wielu znanych filmów. Ważną rolę odegrali również Krzysztof Komeda i Jerzy Matuszkiewicz. Komponowali oni muzykę zarówno do filmów, jak i seriali telewizyjnych.

W latach 70. szczególnie wyróżniał się Andrzej Korzyński, jeden z najbardziej wszechstronnych kompozytorów piszących muzykę do filmów wielu znanych reżyserów. Eksperymentował z nowymi technologiami i wprowadzał syntezatory.

W latach 80. nastąpił rozwój muzyki elektronicznej w filmie. Kompozytorzy chętnie wykorzystywali nowe instrumenty, powstawały utwory łączące elektronikę z klasycznym brzmieniem.

Współcześnie polscy kompozytorzy odnoszą sukcesy także za granicą. W ostatnich latach rośnie zainteresowanie archiwalną muzyką filmową. Wydawane są płyty i książki poświęcone twórcom. Popularne są ścieżki dźwiękowe z filmów, seriali i bajek. Organizowane są także festiwale nagradzające twórców muzyki filmowej.

Mając na uwadze ogromny wkład polskich twórców w kulturę narodową i światową, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, ustanawia rok 2027 Rokiem Polskiej Muzyki Filmowej.

UZASADNIENIE

8 stycznia 1947 roku kinową premierę miał pierwszy polski pełnometrażowy film fabularny - „Zakazane piosenki” - zrealizowany po II wojnie światowej i od razu - film, w którym muzyka odgrywa niezwykle ważną rolę. Ta rola przez kolejne dekady tylko wzrastała, a srebrny ekran przyciągał często uznanych twórców muzyki poważnej (Krzysztof Penderecki, Kazimierz Serocki), czy jazzu (Andrzej Trzaskowski, Jan Ptaszyn Wróblewski). Pisanie muzyki do filmu było dla wielu artystów doskonałym sprawdzianem własnych możliwości, często również okazją do artystycznych eksperymentów. Dlatego polska muzyka filmowa odgrywa w historii podobną rolę jak polski plakat filmowy: wybitni artyści dostają wolną rękę i zaskakują odbiorcę swoją wyobraźnią.

W latach 60. pojawiła się grupa kompozytorów, która skupiła się w swojej pracy artystycznej niemal wyłącznie na komponowaniu muzyki filmowej. Wtedy pierwsze sukcesy odnosił Wojciech Kilar (m.in. „Salto” Tadeusza Konwickiego, „Lalka” Wojciecha Jerzego Hasa czy „Sól ziemi czarnej” Kazimierza Kutza) oraz dwóch twórców przychodzących ze świata jazzu: Krzysztof Komeda (m.in. „Niewinni czarodzieje” Andrzeja Wajdy i „Nóż w wodzie” Romana Polańskiego, a potem - w Stanach Zjednoczonych - „Rosemary’s Baby” tego samego reżysera) oraz Jerzy „Duduś” Matuszkiewicz (m.in. serial telewizyjny „Stawka większa niż życie” Janusza Morgensterna i Andrzeja Konica oraz film „Jak rozpętałem drugą wojnę światową” Tadeusza Chmielewskiego).

Kolejna dekada to czas niezwykle intensywnej pracy kompozytorskiej najbardziej płodnego i wszechstronnego twórcy w świecie polskiej muzyki filmowej - Andrzeja Korzyńskiego. Komponował m.in. do obrazów Andrzeja Wajdy („Brzezina”, „Człowiek z marmuru”), Andrzeja Żuławskiego („Trzecia część nocy”, „Diabeł”), Władysława Ślesickiego („W pustyni i w puszczy”) czy Sylwestra Chęcińskiego („Nie ma mocnych”, „Kochaj albo rzuć”). Przełamywał wszelakie konwencje, eksperymentując z raczkującą technologią, wprowadzając do polskiej muzyki filmowej syntezatory.

W latach 80. ziarno zasiane przez Andrzeja Korzyńskiego dało owoc w postaci prawdziwej eksplozji artystów, którzy instrumenty elektroniczne uczynili podstawą swojej twórczości. Wielki bard czasów Solidarności, Przemysław Gintrowski, skomponował muzykę do kultowego serialu Stanisława Barei, „Zmiennicy”. Seweryn Krajewski, niegdyś podpora Czerwonych Gitar - do wielkiego, kasowego hitu „Och, Karol”. Inni kompozytorzy szukali złotego środka, łącząc elektronikę z klasycznym instrumentarium (Henryk Kuźniak w filmach Juliusza Machulskiego: „Vabank” i „Seksmisja”).

Po transformacji ustrojowej w 1989 r. polska muzyka filmowa straciła na chwilę swój blask, walcząc w czasach raczkującego kapitalizmu o należne traktowanie w rygorystycznych budżetach filmów. Szybko jednak odrodziła się, by od kilkunastu lat ponownie stanowić jedną z największych wartości polskiego kina. Tak jest do dnia dzisiejszego - polscy kompozytorzy muzyki filmowej doskonale odnajdują się nie tylko na rodzimym rynku, ale często świętują sukcesy poza granicami Polski. Świadczy o tym kariera m.in. Mikołaja Trzaski („Wołyń”, „Kos”), Jerzego Rogiewicza („Fucking Bornholm”) czy Hani Rani („Wartość sentymalna”). Nie można tu zapomnieć o ogromnym dorobku Michała Lorenca („300 mil do nieba”, „Psy”), ze względu na jego unikalny styl, niezwykłą zdolność do budowania emocji.

Ostatnia dekada to także czas, w którym odkrywa się na nowo i promuje archiwalne realizacje. Liczne wydawnictwa płytowe dokumentują dorobek wspomnianych twórców. Wielką popularnością i zainteresowaniem cieszą się nagrania ścieżek dźwiękowych z klasycznych seriali telewizyjnych (m.in. „07 zgłoś się” Włodzimierza Korcza czy „Czterej pancerni i pies” Adama Walacińskiego), jak również bajek (nagrania z „Reksia” czy „Bolka i Lolka”) i filmów krótkometrażowych (cała seria albumów prezentujących dorobek łódzkiej Wytwórni Filmów Oświatowych). Powstają książki o kompozytorach (monografia Wojciecha Kilara wydana przez PWM). Festiwale filmowe i muzyczne honorują najwybitniejsze postaci polskiej muzyki filmowej (Grand Prix Komeda w Ostrowie Wielkopolskim, Soundedit w Łodzi).

Polska muzyka filmowa to świat wielki, złożony, zaskakujący i niezwykle kolorowy. Punkt, w którym przecinają się ścieżki najwybitniejszych polskich kompozytorów, reżyserów, dyrygentów i instrumentalistów. Jedną z najważniejszych twarzy polskiej kultury, choć nie zawsze należycie dostrzegana.